

Z. Lec

Świętej Rodziny - Jezusa, Maryi i Józefa, Rodzina Bogiem silna

---

Wrocławski Przegląd Teologiczny 10/1, 275-276

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Czy to prawda, czy sami ludzie wymyślili Boże Narodzenie?

Przyznajmy się: w wielu momentach jesteśmy skłonni poprawić Pana Boga, bo „my wiemy lepiej”. Zresztą na co dzień dokonujemy „korekty” Ewangelii czy Przykazań, gdyż nie umiemy i nie chcemy dostosować do tych wymogów własnego życia. Stąd pokusa podważania wszystkiego – w każdym pokoleniu.

*Gdybyśmy sami sobie Ciebie wymyślili
Byłbyś bardziej zrozumiały i elastyczny
Albo tak doskonały że obojętny
Albo tak kochający że niedoskonały
Jak wytworni geniusze bądź źli bądź za dobrzy
Wolnomyślny i liberalny
Mielibyśmy etykę z winą ale bez grzechu
Życie bez śmierci
Miłość bez rozpacz
Nie byłoby
Kołatania z lękiem do bramy
Samotnego sumienia
Dyżurnego anioła stróża czasem jak niewiernego kota
Dzikich pretensji: mam za dobrą opinię
O Bogu żeby w Niego uwierzyć
Albo – nic nie wiem ale jestem tak smutny
Jakbym wszystko już wiedział
Musiałbyś się liczyć z nami i uważać na siebie
Nie straszyć kiedy radość zaczyna być grzechem
Spełniałbyś po kolei nasze życzenia
Urodziłbyś się nie w Betlejem ale w Mądralinie
I dopiero byłbyś naprawdę niemożliwy*

(ks. Jan Twardowski)

Panie Jezu, chciej się we mnie dziś naprawdę narodzić...

ks. Aleksander Radecki

ŚWIĘTEJ RODZINY – JEZUSA, MARYI I JÓZEFA – 29 XII 2002

Rodzina Bogiem silna

W swoim postępowaniu szukamy ciągle dobrych wzorów, idealnych postaw. Oto dzisiaj otrzymujemy taki ideał w postaci Świętej Rodziny. Wzajemne relacje w Niej są kapitalnym przykładem dla nas, dla naszych rodzin. Spróbujmy się zastanowić, co w tym względzie w szczegółach mówi nam Pismo Święte.

Pierwsze czytanie (Syr 3,2-6.12-14) wyjęte jest z Księgi Mądrości Syracha. Fragment ten jest rozwinięciem i przedstawieniem skutków wynikających z przestrzegania czwartego przykazania Bożego: *Czcij ojca swego i matkę swoją, abyś długo żył i dobrze ci się powodziło*. Czytamy tam, że skutkiem okazywania czci ojcu i matce jest: zyskiwanie odpuszczenia grzechów, wysłuchiwanie przez Boga modlitwy zanoszonej do Niego, radość z własnych dzieci, długie życie doczesne. Ponadto autor natchniony sugeruje, żeby starszych, zniedołężniałych, schorowanych rodziców wspomagać, nie zasmucać, nie pogardzać nimi, lecz mieć dla nich wyrozumiałość i miłosierdzie.

Psalm 128 (responsoryjny) mówi o szczęściu rodzinnym ludzi, którym bliski jest dar bojaźni Bożej. Taki małżonek *z pracy rąk swoich będzie pożywał* (Ps 128,2). Będzie miał dzielną małżonkę i liczne potomstwo.

Drugie czytanie (Kol 3,12-21) ukazuje postawę, jaką należy przyjąć w życiu wspólnotowym i rodzinnym. Święty Paweł zachęca do postawy miłosierdzia, dobroci, pokory, cichości, cierpliwego znoszenia krzywd, wybaczenia urazów, pokoju, mądrego pouczenia innych, posłuszeństwa. Postawa ta ma być – według Apostoła Narodów – oparta na *miłości, która jest więzią doskonałości* (Kol 3,14).

Ponadto święty Paweł w wersecie przed Ewangelią (Kol 3,15a. 16a) zwraca jeszcze raz uwagę słuchaczom na to, żeby w ich postawie dominował pokój. Chodzi o pokój, który pochodzi od Chrystusa. Do tego pokoju wszyscy zostali wezwani. Taki pokój buduje wspólnotę rodziny, parafii, Kościoła, całą ludzkość. Oprócz tego autor natchniony zachęca do zwracania bacniejszej uwagi na to, co się mówi. Sugeruje przy tym, iż mają to być słowa głoszone z wielką mądrością, pełne ducha i laski pochodzącej od Boga.

Ewangelia (Mt 2,13-15.19-23) przedstawia dwa fragmenty z dzieciństwa Pana Jezusa, mianowicie: ucieczkę do Egiptu i powrót do Nazaretu. Widzimy tutaj w komplecie całą ziemską rodzinę Jezusa. Święty Mateusz zwraca uwagę na to, że Bóg nią szczególnie się opiekuje. Przy czym święty Józef jest posłuszny natchnieniom otrzymywanym od Boga, dzięki czemu ratuje powierzone swojej pieczy Dziecię od śmierci (Mt 2,13), wraca z Nim i Maryją z Egiptu do Palestyny i zamieszkuje wraz z nimi w Nazarecie (Mt 2,21-23). Ewangelista pokazuje nam wyraźnie, jak ważną sprawą dla rodziny, jej istnienia, przetrwania, rozwoju jest żywa i trwała więź z Bogiem.

Zakończmy niniejsze rozważania modlitwą, którą wszyscy małżonkowie mogą codziennie zanosić do Boga. Oto ona: *Panie Jezu – za wstawiennictwem Twojej Matki, Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawiennictwem świętego Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po urodzeniu – proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.*

ks. Z. Lec